

UCHWAŁA NR XXIV/225/03

Rady Miasta Krakowa

z dnia 24 września 2003 r.

w sprawie rozpatrzenia zarzutów nieuwzględnionych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ul. Stojałowskiego w Krakowie.

Na podstawie art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /tekst jednolity Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139, zm.: Dz. U. Nr 41 poz. 412 i Nr 111 poz. 1279, z 2000 r. Nr 12 poz. 136, Nr 109 poz. 1157, Nr 120 poz. 1268, z 2001 r. Nr 5 poz. 42, Nr 14 poz. 124, Nr 100 poz. 1085, Nr 115 poz. 1229, Nr 154 poz. 1804, z 2002 r. Nr 25 poz. 253, Nr 113 poz. 984, Nr 130 poz. 1112, z 2003 r. Nr 80 poz. 717/ w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. Nr 80 poz. 717/ Rada Miasta Krakowa po rozpatrzeniu zarzutów nieuwzględnionych przez Prezydenta Miasta Krakowa, wniesionych do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ul. Stojałowskiego uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Rada Miasta Krakowa postanawia o odrzuceniu zarzutu wniesionego przez Panią **Sabinę Gębałę** zamieszkałą w Krakowie, dotyczącego przebiegu projektowanej drogi 13 KL przez działki nr 89/1,89/3, 89/4 obr. 65, stanowiące własność składającej wniosek oraz braku zgody na sąsiedztwo planowanego centrum hotelowo-rozrywkowego.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne odrzucenia zarzutu zawiera załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 2.

1. Rada Miasta Krakowa postanawia o odrzuceniu nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią **Józefę Masaczyńską** zamieszkałą w Krakowie, dotyczącego prośby o wykup działki nr 84/1 obr. 65, w związku z jej częściowym przeznaczeniem pod zieleń miejską.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne częściowego odrzucenia zarzutu zawiera załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 3.

1. Rada Miasta Krakowa postanawia o odrzuceniu nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią **Aleksandrę Ape** zamieszkałą w Krakowie, dotyczącego prośby o wykup działki nr 84/1 obr. 65, w związku z jej częściowym przeznaczeniem pod zieleń miejską.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne częściowego odrzucenia zarzutu zawiera załącznik Nr 3 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 4.

1. Rada Miasta Krakowa postanawia o odrzuceniu nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana **Witolda Nowaka** zamieszkałego w Krakowie, dotyczącego prośby o wykup działki nr 84/1, obr. 65, w związku z jej częściowym przeznaczeniem pod zieleń miejską.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne częściowego odrzucenia zarzutu zawiera załącznik Nr 4 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 5.

1. Rada Miasta Krakowa postanawia o odrzuceniu nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią **Annę Korczowską** zamieszkałą w Krakowie, dotyczącego prośby o wykup działki nr 84/1 obr. 65, w związku z jej częściowym przeznaczeniem pod zieleń miejską.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne częściowego odrzucenia zarzutu zawiera załącznik Nr 5 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 6.

Zobowiązuje się Prezydenta Miasta Krakowa do doręczenia Zainteresowanym kopii niniejszej uchwały wraz z pouczeniem o dopuszczalności wniesienia skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

§ 7.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Rady

Bogusław KOŚMIDER

Uzasadnienie faktyczne odrzucenia zarzutu wniesionego przez Panią Sabinę Gębale:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Sabinę Gębale został szczegółowo zbadany przez Prezydenta Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - 1/ dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty),
 - 2/ dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994 r. obowiązującego do 31.12.2002 r.),
 - 3/ obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania.
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1/ Gmina Miasta Kraków przystąpiła do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ul. Stojalowskiego w Krakowie przystąpiono w oparciu o uchwałę Nr XC/843/01 Rady Miasta Krakowa z dnia 7 listopada 2001 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania. Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty i protesty zostały rozpatrzone przez Prezydenta Miasta. Zarzuty nieuwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta wśród nich zarzut Pani Saby Gębali. W swoim zarzucie Pani Sabina Gębala wnosi o zmianę przebiegu lub likwidację projektowanej drogi 13 KL oraz nie wyraża zgody na sąsiedztwo planowanego centrum hotelowo – rozrywkowego.
 - 2/ Prezydent Miasta Krakowa działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut, postanowił o jego nieuwzględnieniu i stosownie do wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1/ Projekt planu określa lokalizację działek nr 89/1,89/3, 89/4 obr.65 w terenach ustalonych jako:
 - w przeważającej części tereny mieszkalnictwa jednorodzinnego o niskiej intensywności (5M4) wraz z urządzeniami towarzyszącymi - zabudowa wolnostojąca i bliźniacza przy dopuszczeniu usług nieuciążliwych wbudowanych w obiekty mieszkalne, dobudowanych do nich lub wolnostojące na działkach,
 - częściowo w terenach ustalonych jako ulica lokalna (13KL) o szerokości w liniach rozgraniczających 15 m .

- 2/ W obowiązującym do 31.12.2002 r. planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994 r. przeważająca część przedmiotowego terenu położona była w obszarze ustalonym dla terenów zieleni publicznej (ZP) natomiast pozostała część pod drogę lokalną (KL), a więc w obu względach projekt planu nie narusza praw nabytych, co więcej stwarza możliwość prowadzenia działań inwestycyjnych.
- 3/ Plan miejscowy nie wprowadza nowego rozwiązania, a stanowi uszczegółowienie przebiegu określonego w obowiązującym do 31.12.2002 r. planie miasta z 1994 r., który był przedmiotem konsultacji społecznej w czasie jego sporządzania. Wg ustaleń tego planu zajętość projektowanego włączenia z ul. Cechową zajmowała 2/3 istniejącego budynku będącego własnością składającego wniosek, wprowadzone uściślenia zajętości terenu w planie sporządzanym pokazują, że włączenie nie tylko nie wchodzi na budynek mieszkalny, ale w pełni zachowuje budynki gospodarcze należące do składającego zarzut.
- 4/ W związku z likwidacją dotychczasowego włączenia przy realizacji nowego skrzyżowania łączącego drogę dojazdową do autostrady z ulicami Stojałowskiego, Myślenicką i Podmokłą (tj. utrzymania warunków dostępności osiedla i jego powiązań z mostem) zachodzi konieczność powiązania odcinka ul. Cechowej związanej ze Starym Kurdwanowem w zachodniej części osiedla. Powyższe powoduje konieczność nieznacznej zajętości działek 89/3, 89/4 obr.65 związaną z zapewnieniem niezbędnych warunków technicznych tego włączenia;
- 5/ Fakt realizacji istniejącego uzbrojenia o znaczeniu osiedlowym i ponadlokalnym w planowanych liniach rozgraniczających ulicy oraz realizację fragmentu wlotu do ul. Stojałowskiego jest zgodny ustaleniami obowiązującego do 31.12.2002 r. planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994 r.
- 6/ Planowany program usługowy zgodnie z zapisem projektu planu dotyczy usług nieuciążliwych dla środowiska, w tym bezpośredniego otoczenia. Rzekoma lokalizacja centrum hotelowo-rozrywkowego nie znajduje potwierdzenia w zapisie projektu planu miejscowego. Miejsce lokalizacji programu kubaturowego dla usług nie stanowi bezpośredniego sąsiedztwa zarówno z granicami działki składającej zarzut jak i jej budynkiem mieszkalnym.

W tej sytuacji mając na uwadze względy merytoryczne oraz aktualny stan prawny postanowiono zarzut odrzucić.

Uzasadnienie prawne odrzucenia zarzutu wniesionego przez Panią Sabinę Gębałę:

Generalną podstawą prawną rozstrzygnięcia złożonego zarzutu /w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80 poz. 717/ jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zmianami/ stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”.

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest odrzucenie, co oznacza pozostawienie terenu będącego własnością zainteresowanej w obszarze planowanego przeznaczenia.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach, a mianowicie:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm./, które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego /art. 7 ust. 1, pkt 1/, a także sprawy terenów rekreacyjnych (art. 7 ust. 1 pkt. 10) - zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zmianami/, w szczególności art. 1 ust. 2, pkt 1, 2, nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymogów ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Należy zaznaczyć, że Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także w aspekcie wymogów wynikających z pkt 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że w granicach określonych przez ustawy i zasady współzycia społecznego każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny. Z uwagi na opisany wcześniej stan faktyczny Rada uznała, że w rozważanym przypadku istnieją przesłanki merytoryczne przemawiające za odrzuceniem zarzutu, co wprawdzie powoduje naruszenie interesu prawnego właściciela, ale nie stwarza stanu naruszenia prawa taką decyzją.

Wyjaśnia się, że przepis art. 24 ust. 3 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu, nie obliguje natomiast rady do jego uwzględnienia. Rada gminy ma więc prawo do odrzucenia zarzutu, a tym samym naruszenia w przypadkach uznanych za konieczne interesu prawnego zainteresowanej osoby, jeżeli takim rozstrzygnięciem nie narusza prawa. W omawianym przypadku naruszenie interesu prawnego można określić jako brak możliwości zagospodarowania nieruchomości w sposób oczekiwany przez właściciela. Projekt planu podtrzymuje przeznaczenie terenu, nie tworzy natomiast dodatkowych nowych ograniczeń w zakresie sposobu wykonywania prawa własności.

Podkreślić trzeba, iż „Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” /art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym/ – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli tak jak w rozpatrywanym przypadku stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że ograniczenia dla sposobu zagospodarowania działki wynikające z odrzucenia przedmiotowego zarzutu, chociaż naruszają interes prawny właściciela, nie powodują stanu naruszenia prawa, mogą zatem być skutecznie wprowadzone do ustaleń planu. Rada Miasta Krakowa odrzucając zarzut nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Rozważana była również ewentualność uwzględnienia przedmiotowego zarzutu. Uznano jednak, że skutki tej decyzji wiązałyby się z przekreśleniem celu, dla którego postanowiono o potrzebie sporządzenia planu, w związku z czym zarzutu nie można uwzględnić. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

W tej sytuacji odrzucenie zarzutu jest uzasadnione pod względem faktycznym i prawnym.

Uzasadnienie faktyczne odrzucenia nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią Józefę Masaczyńską:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Józefę Masaczyńską został szczegółowo zbadany przez Prezydenta Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - 1/ dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty),
 - 2/ dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., obowiązującego do 31.12.2002r.),
 - 3/ obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania.
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1/ Do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ul. Stojalowskiego w Krakowie przystąpiono w oparciu o Uchwałę Nr XC/843/01 Rady Miasta Krakowa z dnia 7 listopada 2001r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania. Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty i protesty zostały rozpatrzone przez Prezydenta Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i uwzględnione częściowo zostały przedłożone Radzie Miasta wśród nich zarzut Pani Józefy Masaczyńskiej.
 - 2/ Prezydent Miasta Krakowa działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut Pani Józefy Masaczyńskiej, dotyczący wykupu działki nr 84/1 obr.65 i włączenie jej pod zieleń miejską. Mając na uwadze zbyt małą wielkość części działki nr 84/1 pozostałej w zasięgu ustalenia M4 (nie zapewniającej lokalizacji budynku mieszkalnego), zdecydował o wprowadzeniu zmiany w zapisie planu włączając teren do obszaru zieleni urządzonej (9ZU). Natomiast ze względów formalnych, postanowił o nieuwzględnieniu zarzutu w części dotyczącej wykupu działki i skierował do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
 - 3/ Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:

W wyniku rozpoznania stwierdzone zostało, że sprawy wykupu działek należy rozpatrywać w aspekcie przepisów prawa regulujących możliwość wnoszenia roszczeń wynikających z faktu sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Sprawy te regulują przepisy art. 36 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. Nr 80, poz. 717/, z których wynika, że wszelkie roszczenia mające związek z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego można wnosić po uchwaleniu takiego planu. Tak więc wystąpienie ze stosownym roszczeniem po uchwaleniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie podstawą do rozpatrzenia w trybie ustalonym cytowanym przepisem roszczenia, którego przedmiot został podniesiony w rozpatrywanym piśmie.

W tej sytuacji mając na uwadze względy merytoryczne oraz aktualny stan prawny Rada Miasta Krakowa postanawia zarzut odrzucić.

Uzasadnienie prawne odrzucenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Panią Józefę Masaczyńską:

Generalną podstawą prawną odrzucenia nieuwzględnionej części zarzutu /w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym/ jest zapis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /tekst jednolity Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm./ stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga Rada Gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”.

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest odrzucenie nieuwzględnionej części zarzutu.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w obowiązujących innych przepisach, a mianowicie przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm./, które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego /art. 7 ust. 1, pkt 1/, zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Nieuwzględniając oczekiwań zgłaszającej zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej z mocy art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”, zaś sposób rozstrzygnięcia nie naruszył przepisów konstytucji RP, kodeksu cywilnego i przepisów szczególnych.

W tej sytuacji nieuwzględnienie zarzutu jest uzasadnione stanem faktycznym i prawnym.

Uzasadnienie faktyczne odrzucenia nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią Aleksandrę Apę:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Aleksandrę Apę został szczegółowo zbadany przez Prezydenta Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - 1/ dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty),
 - 2/ dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994 r., obowiązującego do 31.12.2002 r./,
 - 3/ obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania.
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1/ Do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ul. Stojalowskiego w Krakowie przystąpiono w oparciu o uchwałę Nr XC/843/01 Rady Miasta Krakowa z dnia 7 listopada 2001 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania. Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty i protesty zostały rozpatrzone przez Prezydenta Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i uwzględnione częściowo zostały przedłożone Radzie Miasta wśród nich zarzut Pani Aleksandry Apy.
 - 2/ Prezydent Miasta Krakowa działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut Pani Aleksandry Apy, dotyczący wykupu działki nr 84/1 obr.65 i włączenie jej pod zieleni miejską. Mając na uwadze zbyt małą wielkość części działki nr 84/1 pozostałej w zasięgu ustalenia M4 (nie zapewniającej lokalizacji budynku mieszkalnego), zdecydował o wprowadzeniu zmiany w zapisie planu włączając teren do obszaru zieleni urządzonej (9ZU). Natomiast ze względów formalnych, postanowił o nieuwzględnieniu zarzutu w części dotyczącej wykupu działki i skierował do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:

W wyniku rozpoznania stwierdzone zostało, że sprawy wykupu działek należy rozpatrywać w aspekcie przepisów prawa regulujących możliwość wnoszenia roszczeń wynikających z faktu sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Sprawy te regulują przepisy art. 36 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717), z których wynika, że wszelkie roszczenia mające związek z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego można wnosić po uchwaleniu takiego planu. Tak więc wystąpienie ze stosownym roszczeniem po uchwaleniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie podstawą do rozpatrzenia w trybie ustalonym cytowanym przepisem roszczenia, którego przedmiot został zasygnalizowany w rozpatrywanym piśmie.

W tej sytuacji mając na uwadze względy merytoryczne oraz aktualny stan prawny Rada Miasta Krakowa postanawia zarzut odrzucić.

Uzasadnienie prawne odrzucenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Panią Aleksandrę Apę:

Generalną podstawą prawną odrzucenia nieuwzględnionej części zarzutu /w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym/ jest zapis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /tekst jednolity Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm./ stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga Rada Gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”.

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest odrzucenie nieuwzględnionej części zarzutu.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w obowiązujących innych przepisach, a mianowicie przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm./, które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego /art. 7 ust. 1, pkt 1/, zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Nieuwzględniając oczekiwań zgłaszającej zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej z mocy art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”, zaś sposób rozstrzygnięcia nie naruszył przepisów konstytucji RP, kodeksu cywilnego i przepisów szczególnych.

W tej sytuacji nieuwzględnienie zarzutu jest uzasadnione stanem faktycznym i prawnym.

Uzasadnienie faktyczne odrzucenia nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana Witolda Nowaka:

1. Zarzut wniesiony przez Pana Witolda Nowaka został szczegółowo zbadany przez Prezydenta Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - 1/ dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty),
 - 2/ dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994 r., obowiązującego do 31.12.2002 r.),
 - 3/ obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania.
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1/ Do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ul. Stojalowskiego w Krakowie przystąpiono w oparciu o uchwałę Nr XC/843/01 Rady Miasta Krakowa z dnia 7 listopada 2001 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania. Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty i protesty zostały rozpatrzone przez Prezydenta Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i uwzględnione częściowo zostały przedłożone Radzie Miasta wśród nich zarzut Pana Witolda Nowaka.
 - 2/ Prezydent Miasta Krakowa działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut Pana Witolda Nowaka, dotyczący wykupu działki nr 84/1 obr.65 i włączenie jej pod zielen miejską. Mając na uwadze zbyt małą wielkość części działki nr 84/1 pozostałej w zasięgu ustalenia M4 (nie zapewniającej lokalizacji budynku mieszkalnego), zdecydował o wprowadzeniu zmiany w zapisie planu włączając teren do obszaru zieleni urządzonej (9ZU). Natomiast ze względów formalnych, postanowił o nieuwzględnieniu zarzutu w części dotyczącej wykupu działki i skierował do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:

W wyniku rozpoznania stwierdzone zostało, że sprawy wykupu działek należy rozpatrywać w aspekcie przepisów prawa regulujących możliwość wnoszenia roszczeń wynikających z faktu sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Sprawy te regulują przepisy art. 36 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. Nr 80 poz. 717/, z których wynika, że wszelkie roszczenia mające związek z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego można wnosić po uchwaleniu takiego planu. Tak więc wystąpienie ze stosownym roszczeniem po uchwaleniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie podstawą do rozpatrzenia w trybie ustalonym cytowanym przepisem roszczenia, którego przedmiot został zasygnalizowany w rozpatrywanym piśmie.

W tej sytuacji mając na uwadze względy merytoryczne oraz aktualny stan prawny Rada Miasta Krakowa postanawia zarzut odrzucić.

Uzasadnienie prawne odrzucenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Pana Witolda Nowaka:

Generalną podstawą prawną odrzucenia nieuwzględnionej części zarzutu /w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym/ jest zapis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /tekst jednolity Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm./ stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga Rada Gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”.

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest odrzucenie nieuwzględnionej części zarzutu.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w obowiązujących innych przepisach, a mianowicie przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm./, które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego /art. 7 ust. 1, pkt 1/, zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Nieuwzględniając oczekiwań zgłaszającej zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej z mocy art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”, zaś sposób rozstrzygnięcia nie naruszył przepisów konstytucji RP, kodeksu cywilnego i przepisów szczególnych.

W tej sytuacji nieuwzględnienie zarzutu jest uzasadnione stanem faktycznym i prawnym.

Uzasadnienie faktyczne odrzucenia nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią Annę Korczowską:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Annę Korczowską został szczegółowo zbadany przez Prezydenta Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - 1/ dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty),
 - 2/ dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994 r., obowiązującego do 31.12.2002 r.),
 - 3/ obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania.
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1/ Do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ul. Stojalowskiego w Krakowie przystąpiono w oparciu o uchwałę Nr XC/843/01 Rady Miasta Krakowa z dnia 7 listopada 2001 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania. Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty i protesty zostały rozpatrzone przez Prezydenta Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i uwzględnione częściowo zostały przedłożone Radzie Miasta wśród nich zarzut Pani Anny Korczowskiej.
 - 2/ Prezydent Miasta Krakowa działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut Pani Anny Korczowskiej, dotyczący wykupu działki nr 84/1 obr.65 i włączenie jej pod zielen miejską. Mając na uwadze zbyt małą wielkość części działki nr 84/1 pozostałej w zasięgu ustalenia M4 (nie zapewniającej lokalizacji budynku mieszkalnego), zdecydował o wprowadzeniu zmiany w zapisie planu włączając teren do obszaru zieleni urządzonej (9ZU). Natomiast ze względów formalnych, postanowił o nieuwzględnieniu zarzutu w części dotyczącej wykupu działki i skierował do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:

W wyniku rozpoznania stwierdzone zostało, że sprawy wykupu działek należy rozpatrywać w aspekcie przepisów prawa regulujących możliwość wnoszenia roszczeń wynikających z faktu sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Sprawy te regulują przepisy art. 36 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717), z których wynika, że wszelkie roszczenia mające związek z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego można wnosić po uchwaleniu takiego planu. Tak więc wystąpienie ze stosownym roszczeniem po uchwaleniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie podstawą do rozpatrzenia w trybie ustalonym cytowanym przepisem roszczenia, którego przedmiot został zasygnalizowany w rozpatrywanym piśmie.

W tej sytuacji mając na uwadze względy merytoryczne oraz aktualny stan prawny Rada Miasta Krakowa postanawia zarzut odrzucić.

Uzasadnienie prawne odrzucenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Panią Annę Korczowską:

Generalną podstawą prawną odrzucenia nieuwzględnionej części zarzutu /w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym/ jest zapis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /tekst jednolity Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm./ stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga Rada Gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”.

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest odrzucenie nieuwzględnionej części zarzutu.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w obowiązujących innych przepisach, a mianowicie przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm./, które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego /art. 7 ust. 1, pkt 1/, zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Nieuwzględniając oczekiwań zgłaszającej zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej z mocy art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”, zaś sposób rozstrzygnięcia nie naruszył przepisów konstytucji RP, kodeksu cywilnego i przepisów szczególnych.

W tej sytuacji nieuwzględnienie zarzutu jest uzasadnione stanem faktycznym i prawnym.